

31^{ம்} நாள் நினைவு மலர்

அமர்ர.திருமதி.திருப்பதி மகேந்திரன்
(கோவில்போரத்வ)

31.01.2025

31ம் நாள் நினைவு மலர்
2025.01.31 ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை

பிறந்த நாள்

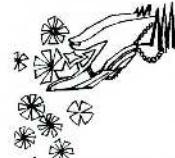
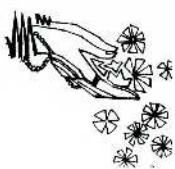
1974.03.03

மறைந்த நாள்

2025.01.01

திதி வெண்பா

“ புகழ் பூத்த குரோதி வஞ்சுடம் மார்கழித் திங்கள்
சீர் நிறைந்த வளர்பிறை துநியை திதிதனிலே
யேர்புத்த உத்தமியாம் – திருப்பதி
யாரை விட்டு பாந்தாமன் திருவூடு சேர்ந்த நன் நாள் ”

எங்கள் அன்பு அன்னைக்கு சமர்ப்பணம்

அன்னை எனும் சொல்லிற்கு
இலக்கணமாய் வாழ்ந்து காட்டி
அன்பு, வாய்மை அது தவறாமல்
ஆன்மீக வழியும் காட்டி

குடும்ப விளக்காய், குல தெய்வமாய்
கில்லத்தில் வீர்ப்பிருந்து இன்முகத்தோடு

அரவணைத்து
பொய்மை எனும் உலக வாழ்கவை

மெய்யாக்கிவிட்ட

எங்கள் கிடை தீய தீயம் திருப்பதி
தாயாருக்கு அவர் தும்
நினைவுகளை சுமந்து வரும்
மலர்த்தனை கண்ணீர் மலர் தூவி
அஞ்சலி செய்தே அன்னாரின்
பாதக்கமலங்களில் சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்

**உங் பிரிவாஸ் வரடி நிற்கும்
கணவன், பிள்ளைகள்,
மருமக்கள், பேரக்குழந்தைகள்
சகோதரர்கள்**

உ

கணபதி துறை

விநாயகர் துது

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்தி நலம்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகந்தவனே மன்னவனே
சிற்பரனே ஜங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின் தாள் சரணம்!

கோவரம்

திருச்சிற்றம்பலம்
இடரினுந் தளரினும் எனதுறுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்தநஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோனமை யாஞ்சமா
நீவதொன் நறமக்கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னாருள்
ஆவடு துறையரனே..

திருவாசகம்

கடையவ னேனைக் கருதைணயி
னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் ழடுதிகண்
பாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர
கோசமாங் கைக்கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேன்ளம்பி
ரான்ளன்னைத் தாங்கிக்கொள்ளோ.

திருவ்சைப்பா

சௌங்கணா போற்றி திசைமுகா போற்றி
 சிவபுர நகரூள் வீற்றிருந்த
 அங்கணா போற்றி அமரனே போற்றி
 அமரர்கள் தலைவனே போற்றி
 தங்கள் நான்மறைநூல் சகலமும் கற்றோர்
 சாட்டியக்குடி இருந்தருளும்
 எங்கள் நாயகனே போற்றி ஏழிருக்கை
 கிறைவனே போற்றியே போற்றி.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
 வஞ்சகர் போயகலப்
 பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து
 புவனியெல் ளாம்விளாங்க
 அன்ன நடைமட வாள்உ_மை கோன்அடி
 யோழுக் கருள்புரிந்து
 பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்பவன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகிறார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டே ஓன்னை யென்றும்
 மறவாமை வேண்டும்மென்றும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி
 அறவாநீ யாடும்போ துன்னடியின் கீழிருக்க வென்றார்

தஞ்சைக்கழ்

நாத விந்துக ளாத் நமோநம
வேத மந்த்ரசொ ஸுபா நமோநம
ஞான பண்டித ஸாமீ நமோநம வெகுகோடு

நாம சம்புகு மாரா நமோநம
போக அந்தரி பாலா நமோநம
நாக பந்தம யூரா நமோநம பரசுரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம
கீத் கிளன்கிளனி பாதா நமோநம
தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம கிரிராஜ

தீப மங்கள ஜோத் நமோநம
தூய அம்பல ல்லா நமோநம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள்தாராய்

ஈத லும்பல கோலா லடுகையும்
ஓத லுங்குண ஆசா ரந்தியும்
ஈர முங்குரு சீர்பா தசேவையு மறவாத

ஏழ்த லம்புகழ் காவே ரியால்வினை
சோழ மண்டல மீதே மநோகர
ராஜ கெம்பிர நாடா ஞநாயக வயலூரா

ஆத ரம்பயி லாரு ரற்தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதே றிமாகயி லையிலேகி

ஆதி யந்தவு லாவா சுபாடிய
சேர்ர கொங்குவை காவூர் நணாடதில்
ஆவி னன்குடி வாழ்வா னதேவர்கள் பெருமாளே

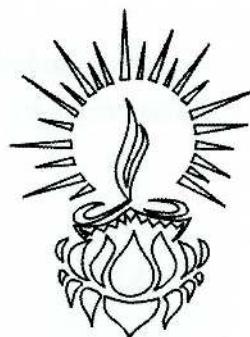

வாழ்த்து

மறையொரு சைவம் வாழ்க
 மானிலம் செழித்து வாழ்க
 கறைமிடற் றண்ணலார் தம்
 அழயவர் இனிது வாழ்க
 பொறையாடு வாய்மை போற்றி
 புவியினில் மாந்தரெல்லாம்
 பிறை தவழ் சடையனாரின் அருளினாலே
 நீடு வாழ்க....

திருச்சிற்றும்பலம்

ஆசியுரை

சீரும் சிறப்பும் உற்ற பெரும்பதியாம் கோவில்போரத்தீவில் கில்லத்தரசியாக பண்பும் பக்தியுமுள்ள எமது உறவுகளில் ஒருவரான உத்தமி திருப்பதியின் ஆத்மா எல்லாம் வல்ல அன்னை பராசக்தி கண்ணகி, முருகப் பெருமானின் அருள் நோக்குடன் கிறைபதம் அடைய பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

அரிச்சகர்

தம்பையா - புண்ணியழர்த்தி

(ஶாந்தி கண்ணகி அம்மன் ஆலயம், கோவில்போரத்தீவு,

மட்டக்களப்பு ஆதார வைத்தியசாலை
உத்தியோகத்தர்)

ஆசியுரை

வெள்ளை நாவலம்பதியாம் கோவிலூர் பெரும் பதியில் முன்னவராம் வினாயகரும் முத்தமிழ் முருகன் சித்திரவேலரும் அன்னை பராசக்தி கண்ணகியும் அருள்வளமும் நிறைந்த பதியிலே திருப்பதி எனும் தாயாரின் ஆத்மா எல்லாம் வல்ல பரம் பொருளை வேண்டி இறைபதம் அடைய வேண்டும் என பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

க.தினாகரன்
வண்ணக்கர்
ஞ் சித்திர வேலாயுத சுவாமி ஆலயம்
கோவில்போர்த்துவ.

வாழ்க்கை துறப்பு

மட்டக்களப்பு, கோவில்போரத்வு கிராமத்தில் குஞ்சித்தம்பி அல்லிமுத்து தம்பதி அவர்களுக்கு, ஜயசீலன், திருப்பதி, நேசமலர், சந்திரா ஆகியோரின் கிரண்டாவது புத்திரியாக திருப்பதி எனும் நாமத்தோடு வளர்ந்து அன்பு, பண்பு, கருணை உள்ளத்தோடு வாழ்ந்து வந்தார்.

இல்லற வாழ்விற்கு நாகமணி மகேந்திரன் என்பவரை திருமணம் செய்து வழுமாக வாழ்ந்து தனுஷியா, அனோஜா, மதுஜன் என முக்கணிபோல் மூவரை பெற்று வளர்த்து வாழுவதைத் த பேரப்பிள்ளைகள் கல்லிகா, பிரதீஸ், விகாஸ்மிகா பெருந்தகை “திருப்பதி” வெங்கடேசப் பெருமான் சிறிமன் நாராயணமூர்த்தியின் பரமபதம் 2025.01.01ம் நாள் வளர்பிறைக்காலம் துதியைத் திதியில் அமரத்துவமடைந்தார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திபெற பிரார்த்திப்போமாக!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பஷ்டலாடை திருப்பதி...!

மீண்பாடும் தேன் நாடாம் மட்டக்களப்பின் வெள்ளை நாவலம்பதியாம் எனப் போற்றப்படும் கோவில்போரத்தேவு செந்நெல்லூம் தேங்கும் கழகும் கதவியும் செழித்தோங்க மும்முனையும் முக்குளம் கூழ்ந்து அல்லியும் மலரும் அழகுகூழ் மிகு ஊராம் போர் ஏறு தீவில் கலிங்க குல மாதரசி திருப்பதி அவதரித்தாள்

நல்லொழுக்கம், பண்பு, அன்பு, அறம் இறைபக்தியோடு வாழ்ந்து இல்லறத்துக்கு வாய்த்த மணவாளனாக நாகமணி - சுந்தரம் அவர்களின் சிரேஸ்ட் புத்திரன் மகேந்திரன் அவர்களை கரம்பிடித்து வாழ்ந்து முக்கனி போல் மூவரை பெற்று வளர்த்த அன்னை திருப்பதி மகள் பரந்தாமன் பரமபதம் அடைந்தார் எனும் செய்தி 2025.01.01ம் திகதி முன்னிரவு 11.00 மணிக்கு தகவல் அறிந்து எங்கள் குடும்பம் ஆற்றிறாண்ணா துயரத்தில், துண்பத்தில், கவலையில் வாழ்நோம் திருப்பதி மகளின் ஆத்மா என்றென்றும் சாந்தி பெற்று இறைவனாடு சேர பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வெற்றிவேல் - புனிதவதி குடும்பம்
சித்தி, சித்துப்பா - மதி ராஜமோகன்
மதன் - கோவில்போரத்தேவு.

அன்புத்தாய், சகோதரர்கள் ஆற்றாத்துயரில் அழுது புலம்பல்

இளையதம்பி- பாக்கியம் அவர்களின் குடும்பத்தில் சிரேஸ்ட் புதல்வி அல்லிமுத்து அவருடன் சகோதரர்கள் சிவலிங்கம், சிவனேசராசா, புனிதவதி, புவனேந்திரன், விஸ்வலிங்கம், எதிர்மன்னசிங்கம், திருச்செல்வம், பாக்கியராசா எனும் புத்திரர்களுடன் அல்லிமுத்து வளர்ந்து வாழ்ந்து வந்த போது குஞ்சித்தம்பி என்பவரை கணவராக ஏற்று வாழ்ந்த போது குழந்தைபேறு இல்லாது வருந்திய தாய் தந்தையார் இளையதம்பி பாக்கியம் அவர்கள் இறைவனை வணங்கி நேர்த்தி வைத்து குழந்தை கிடைத்தது அதற்கு நாமம் சூட்ட இளையதம்பி அவர்கள் ஸ்ரீமன் நாராயணமுர்த்தியின் பெரும் பேறாக சிந்தித்து “திருப்பதி” என்று பெயரை குட்டினார்.

செல்வப் பெருமகளாய் வளர்ந்து வாழ்ந்து ஆரம்பக்கல்வியை தொடர்ந்து வந்தவர் பின்பு பருவ வயது வந்ததும் பாடசாலை செல்லாமல் விட்டு தனது தாய்க்கு உதவி செய்து பராமரித்து வந்தார். தாய் தந்தையார் திருப்பதி மகளை அன்போடும் ஆதரவோடும் வளர்த்தார்.

சகோதரர்கள் மகேந்திரன் (ஜெயசீலன்), சந்திரா, நேசமலர் ஆகியோர்கள் பாசமிகுந்தவர்கள். ஒன்றுகூடி அன்போடும் பாசமோடும் ஏற்றுமையாகவும் வாழ்ந்தனர். பிள்ளை திருப்பதி என மகேந்திரனும் மற்றை சகோதரர்கள் அக்கா என மதிப்பு கொடுத்து திருப்பதி அவர்கள் கதைக்கும் போது குடும்ப சமேதரருடன் சில காரியங்களுக்கு சிரிப்புடன் தலையை ஆட்டி பேசிபுன்னகையோடு அந்தகுரல்தனியானாடுசையாக இருக்கும்.

எந்தக் கருமமாய் இருந்தாலும் அதற்கு தடையில்லாமல் ஒத்துழைப்பு வழங்கி அக்காரியத்தை முடித்துதான் அவ்விடத்தில் இருந்து அகலும் சமயச் சடங்குகளில் தூய்மையாக வந்து செய்வதும் அவ்வேளையில் மற்றவர்களுக்கு அலுப்பு வராமலும் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி பல வேடிக்கைகளை சொல்லி சிரித்து அதுவும் பலருக்கு திருப்பதியின் செயல்கள் நன்கு சமுகத்தில் எடுப்பதாக இருந்தது இவற்றையெல்லாம் நான் எங்கு மகளே பார்ப்பேன் என அழும் தாயாரும் சகோதரர் மகேந்திரன் பிள்ளை எனும் பாசத்தோடு வளர்த்தேன் பார்த்தேன் இனி எப்பிறப்பில் காண்பேன் என ஏங்கி அழுது புலம்புவதும் சந்திரா, நேசமலர் சகோதரர்கள் வாழ்ந்த காலம் அதன் மகிமை எல்லாம் நோயுற்றபோது எண்ணி எண்ணி மனம் நொந்து வருந்தி ஏங்கித் தவிப்பதும் எப்போதும் நீங்காது. நாங்கள் ஏது செய்வோம் இழந்து விட்டோம் இறைவா எங்கள் திருப்பதியை உங்கள் திருவடியில் இணைத்து அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி பெற வேண்டுகின்றோம்.

**அன்புக்தாய்
அவ்விழுத்து,
சகோதரர்கள்**

உன் அன்புக்கு ஏங்கும் உன் “குழந்தைகள்”

பெரியம்மா! பெரியம்மா என்று இனி யாரை அம்மா அழைப்போம் பெரியம்மா என்றாலே எங்களுக்கு நீ மட்டும் தானே அம்மா பெரியம்மா என்று அழைப்பதற்கு இனி வழி இல்லாமல் ஆகி விட்டதே அம்மா!

எங்களது எதிர்கால கனவு சந்தோசம் எல்லாவற்றையும் காணாமலே போனதேனம்மா!

ஒரு நாளிலே காலை, மதியம், மாலை என மூன்று நேரமும் தவறாமல் எங்களை பார்க்க ஓடி வந்துவாயே அம்மா எங்களை பார்க்காமல் ஒரு நாள் கூட இருந்ததில்லையே அம்மா!

கார்த்திகை 30ம் திகதி அன்று 7.00 மணிக்கு வந்து எங்களுடன் விளையாடி பகிடி செய்து செல்லக்கதைகள் பேசி மகிழ்ந்து சிரித்த சிரிப்பு இன்னும் எங்கள்மனதை விட்டு அகலவில்லையம்மா!

நீ சிரித்த சிரிப்பும் செல்லக்கதையும் நீ நடந்த நடையும் கடைசி வழி என்று அப்பொழுது நாங்கள் உணரவில்லையம்மா இப்பொழுதுதான் உணர்கிறோம் உன் கடைசி வழி என்று அம்மா!

உங்கு மூன்று பிள்ளைகள் இருந்தாலும் நாங்கள் உன் விளையாட்டு குழந்தைகள் அல்லவோ அம்மா எங்களுடன் சிரித்து விளையாட தினம் தினம் ஓடோடி வந்திடுவாயே அம்மா

1ம் திகதி நீ எங்களுக்கு தந்த அதிர்ச்சி பேரதிர்ச்சி அம்மா எங்களை அதில் இருந்து மீளவைத்தது உன் புன்சிரிப்பும் உற்சாகமும் உறுதியான பேச்சு மட்டுமே அம்மா

நீ வந்திட வேண்டுமென்று நாங்கள் வணங்காத தெய்வமில்லையம்மா வைக்காத நேர்த்தி இல்லையம்மா எல்லாவற்றையும் பொய்யாக்கி அடுத்த 1ம் திகதி 10.20 க்கு பறந்ததென்னமா நீ!

10.30 க்கு இறந்த செய்தி கேட்டு எங்கள் குடும்பமே நிலைகுலைந்து சரிந்து விட்டதே அம்மா இதிலிருந்து எப்படி அம்மா மீஞ்வோம் இனி நீ சென்றாலும் உன் நினைவிலே ஆழந்திருப்போம் அம்மா!

பாசமிகு பேராமக்கள்

கோ. சுதர்மீனா

கோ. சுதர்ஷனா

ர. புலோத்தமன்

ர. சஷாங்கனி

ர. பிறக்ஷனா

வி. காணுஜன்

வி. சிவாணுஜன்

மீண்டும் பெருவாயா பெற்றியம்மா..!

கோவிலூர் முத்தொன்று எமை விட்டு சென்றதுவோ
விண்ணுலகன் சதியாலே மண்ணுலகைத் துறந்தாயே!

முத்தானா முத்தழகி முழுவழகு நிலவழகி வித்தாகிப்
போனாளே வெடிக்குதம்மா எம்மிதயம்!

மாயையின் மறைவிலே மறுபாடியும் உணக்காண
மனம் ஏங்குதே தினம் தினம்!

மனதார மகளாக எங்களை நீ அரவணைத்த அர-
வணைப்பு எங்களை வாழ்நாளும் தொடராதோ?

உன் ஆத்மா என்றென்றும் இறை அடியில் சாந்தி பெற
இறைவனையே வேண்டுகின்றோம்!

பெறாமக்கள்

கோ. சுதர்மீனா

கோ. சுதர்ஷனா

எங்கள் நெஞ்சைவிட்டு அக்காத அக்கா..!

எங்கள் குடும்பத்தின் ஆணிவேரே!
 கண்மூடி முழிக்கும் முன்னே எம்மை
 கடந்து சென்றாயோ? அக்கா
 எங்கள் குடும்பத் தலைவியாக வழி
 நடத்தி சென்றாய் நீ!

என்றென்றும் எங்களுடன் இணைந்திருப்பீர்கள்
 என என்னிலாக் கனவு கண்டிருந்தோம்!
 இடைநடுவில் எம்மைத் தவிக்கவிட்டு
 ஏன் அக்கா மறைந்து விட்டர்கள்?
 காலன் உங்களை காலத்தால் அழைத்தவேளை
 அத்துன்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ள எம் மனத்தால்
 முடியவில்லை!

விதிசெய்த சதிதானே என்று எம் மனது
 எண்ணினாலும் எம்வாழ்வுள்ளவரை
 நிழலாய் நீங்கள் தொடர்வீர்கள் அக்கா!
 கல்லறை வாழ்வில் நெடுங்காலம் சென்றாலும்
 எங்கள் நெஞ்சறைக்கூட்டில் ஆழியாத
 ஒவியம் அக்கா நீங்கள்
 உங்கள் ஆத்மா சாந்தி பெற
 திருப்பதி வெங்கடேஸ்வர பெருமாளின்
 கமலங்களை அடைய பிராத்திப்போமாக.
சகோதரர்கள்
சதிவத்தினி, இராஜுஸ்தாகன், டக்ரதன்

மருமகளே..!

மருமகளே எங்களுக்கு அன்பாய் வந்த செல்லம் நீ பொன்னாய் மணியாய் புகழ்ந்து போற்றும் பெரு நிதியாய் அருமையாக எங்களை சீர்துவங்கி பேணும் திருப்பதியே சீரோங்கும் கலிங்கர் குலச் செல்வத்திருமகளாய் பெருமையாக எல்லோரும் பாரினிலே திருப்பதியை புகழ்ந்து ரைப்பர்

கண்ணீரில் எமை ஆழத்திக் கடவுளாடி சேர்ந்தாயே மீளாத துயில் கொண்டாய் எம் மருமகளே எமை மறந்து ஆராக கண்ணீரை அனைவருமே வடிக்கின்றோம் கேளாத தூரம் கிட்டியதாய் நின் ஆத்மா 'கேளாது எம் குரலும் கிட்டே வந்து கேட்டிடாமால் கோளாறு செய்த கொடுங் கோலன் காலன் கோடி பணம் கொடுத்தாலும் கொடுப்பான உனை மீண்டும்

நாங்கள் வரும் போதெல்லாம் எமை ஆதரிப்பாய் எப்போதும் மறவாமல் எண்ணியே கதைத்திருப்பீர் பொங்கும் அலைகடலாய் புரண்டாலும் எம் மிதம் எங்களோடு வாழ்ந்த நாட்களை எண்ணியே நினைத்திருப்போம்.

**இ.சிவலிங்கம் குரும்பம்
ஓய்வுநிலை ஆசிரியர்
கல்லூரி, மட்டக்களப்பு.**

மனம் திறந்த மாமியாரின் பிரிவால் துயருறும் மருமக்களின் கண்ணீர் துளிகள்

தாயாக, மாமியாக வளர்த்த அன்னையே சேயாக எங்களை நேசித்த அன்பு மாதா மரியாதையாகப் பேசி வாழ்வழித்த தாயே! மாமனாருக்கேற்ற மனைவியே மீண்டும் எங்களுக்குத் துணையிருப்பாய் உனரோடும் உறவோடும்வாழ்ந்தாய்யாரோடும்பகைக்காமல் வாழ்ந்தாய்! சீரிப்பாயும் மாமியும் இல்லை சினந்து கதைப்பதும் இல்லை சிரிப்புக் காட்டி சிறப்பிப்பாய் ஆறிப்போன உளம் உனக்கு ஆற்றொணாத் துயரம் எங்களுக்கு என்றென்றும் சிந்திக்க உள்ளதே. எம் பராயரனே தன் நிழலில் சேர்ப்பாயே!

ஓம் சாந்தி!

உன் குடும்ப மருமக்கள்

க.பரமேஸ்வரன்

நே.லோகிதன்

ஜெ.செல்வி

த.சனோஜா

பா.சோக்கியன்

பா.ஷ்லக்சன்

மருமக்களின் மனக்குறுறல்

மாமி! நீங்கள் எங்களை மிக விரைவில் விட்டு இறைவனிடத்தில் சங்கமமாவீர்கள் என்று ஒரு போதும் நினைக்கவில்லை உங்களின் மரணச் செய்தி கேட்டு நாங்கள் எல்லோரும் துடிதுடித்து போயிற்றோம் எங்களுடைய மனது இன்றும் நீங்கள் இவ்வுலகில் இல்லை என்பதை ஏற்க மறுக்கிறது. நாங்கள் பிறந்தது முதல் உங்களை பார்த்து வளர்ந்த எங்களுக்கு உங்களின் மறைவு எங்களின் உடம்பிலிலுந்து எதையோ இழந்தது போல் ஒர் உணர்வு தோன்றுகிறது.

எங்களின் நன்மை தீமைகளில் பங்கு வகித்து தலைமை தாங்குவீர்கள் இனிமேல் உங்களைப்போல் செயற்படுத்த யாரும் இல்லாதது போல் ஒரு பாரிய வெற்றிடமாக எங்கள் வாழ்வில் உள்ளது.

இயற்கையின் விதியை யாராலும் மாற்ற முடியாது உங்களுடைய ஆத்மா எங்களை எப்பவும் ஆசிர்வதிக்க வேண்டும் இறைவனின் பாதங்களில் சங்கமமாக வேண்டுமென்று நாங்கள் அனைவரும் இறைவனை வேண்டி நிற்கின் றோம்

கணங்கார்த்துஷிகஞ்சடன்

ஸ்ரீ.சலர்ஷனா, ஸ்ரீ.ரஜிதா, ரா.துவர்ஜனா, ம.கிருஷ்ணன்,
ம.புகிவர்ஷன்

மைத்துஞர்கள் மணக்குமுறல்

அரிது அரிது மானிடராயப் பிறப்பது அரிது
என்றாள் ஒளவையார் அதற் கொப்பா
புகழ் கொண்டு வாழ்ந்து உன் கடமைகளை
சீக்கிரமே முடித்து பாருலகம் சென்று விட்டாயே மச்சாள்

உன் வீட்டுக்கு வருவோரை இன்முகத்தோடு
வாவாவென்று வரவேற்று உபசரிக்கும்
உன் நற்குணத்தை இனி எங்கு காண்போம்

எங்கள் வீட்டில் எந்த நிகழ்வு நடந்தாலும்
அதற்கு நீதானே தலைமை தாங்கி மிக
விரைவாக செய்து முடிப்பாயே மச்சாள்

இனி உன்னை போன்ற மச்சாளை எங்கு
கண்டெடுப்போம் உன் பகிடிக்கதைகள்
உன் சிரிப்புக்கள், பேச்சுக்கள் எல்லாம்
இனி எங்கு காண்போம்

நீ இவ்வுலகம் விட்டு அவ்வுலகம் சென்றாலும்
உன் ஆத்மா என்றென்றும் பரந்தாமன்
பாதமதில் சரணடைய வேண்டுகின் நோம்

மைத்துஞர், மைத்துஞரிகள்
சா.கோபாலபிள்ளை
வ.ரத்யானாந்தம்
ஜெ.சகிர்தா
சோ.வினாயகராசா
ரா.ஜீவா
ம.கிரியங்கா(ஸ்ரீடன்)
பா.புஸ்பவதி
நா.கிருபைராசா
நா.சிவகுருநாதன்
நா.பாஸ்கரன்
நே.தங்கேஸ்வரி
க.சாந்தினி

மற்க முடியவல்க்கையே மருமகள்

அன்பே வடிவான திருப்பதி மருமகளே
இனி உன் அன்பை எங்கே காண்போம்

காலனவன் உன்னை எங்களிடமிருந்து
பிரித்துக் கொண்டு அவனடியில் சேர்த்துவிட்டானே

இதை எண்ணி எண்ணி எங்கள் மனம் தவிக்கின்றதே
மகளே நாங்கள் முதல் முதல் கண்ட மருமகள் நீ
தானே மகளே

நீ பிறந்த நாள் முதல் நாங்கள் தோனில் சுமந்து
உம்மை அரவணைத்து அன்பு காப்டி வளர்த்தோமே

இன்று அதை எல்லாம் எண்ணி எண்ணி எங்கள் மனம்
கலங்கித்தவிக்கின்றதே மகளே

மாமா என்று எங்களை நீ அழைப்பதை கேட்டாலே
எங்களுக்கு ஆனந்தமே மகளே

இனி மாமா என்று அழைக்கும் உன் குரலை எங்கு
கேட்போம் மகளே

உன் ஆத்மா என்றென்றும் இறையடியில் சாந்தி
பெற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

பாசமிகு மாமன்மார்க்கள்
கி.புவனேந்திரன்
கி.விஸ்வலிங்கம்
கி.பாக்கியராசா (பிரான்ஸ்)

விவேக சிந்தாமணி தோற்றுப் பா

பிறப்புக்கு உண்டு இறப்பென்றும் முடிவதனால்
உரக்க அழுது புலம்புவதால் என்ன பயன்
மறப்பதொன்றே கடவுள் கொடை கண்டுணர்ந்து
கடவுளாட தான் தொழுதோம் கடவுளே தாய் உயிரைக் கார்!

சீவமயம்

மட்டக்களப்புக்கு தென்பறமாக அமைந்திருக்கும்
பழங்குடியினர் வாழ்ந்து வரும் கோயில் போர்தீவில்
காலம் சென்ற திருமதி திருப்பதி என்பவர் முதன்மை
பெறு கலிங்கக் குடியில் குஞ்சித்தம்பி அல்லிமுத்து
என்பவர்களுக்கு மகளாகப் பிறந்து நாகமணி மகேந்திரன்
என்பவரை மணவாளானாகப் கைப்பிடித்து சீரும்
சிறப்புமாக வாழ்ந்து தனது 49வது வயதில்
சிவபதமடைந்தார். இவருக்காகவும் இவரது ஞாபகத்துக்க-
ாகவும் சில பொருள் மிகு பாடல்களை கீழே தருகின்றேன்.

பயன்ற ஏழு

ஆபத்துக்கு தவாப்பிள்ளை
அரும்பசிக்கு உதவா அன்னம்
தாகத்தை தீராத் தண்ணீர்
தரித்திரம் அறியாப் பெண்மர்
கோபத்தை அடக்கா வேந்தன்
குருமொழி கொள்ளாச் சீடன்
பாவத்தைத் தீராத் தீர்த்தம்
பயன் இல்லை ஏழுந்தானே

செயல் முழங்கல் பயன் பாடாதவர்கள்
 பிள்ளைதான் வயதில் முத்தால்
 பிதாவின் சொற்புத்தி கேளான்
 கள்ளின் நல் குள்ளாள் முத்தாள்
 கணவரைக் கருதிப்பாராள்
 தெள்ளாறு வித்தை கற்றால்
 சீட்டும் கருவைத் தேடான்
 உள்ள நோய் பிணிகள் தீர்ந்தால்
 உலகர் பண்டிதரைத் தேடார்

அன்பற்ற வீரந்தன் கீயல்பு
 ஒப்புடன் முகம்மலர்ந்தே
 உபசரித் துண்மை பேசி
 உப்பில்லாக் கூழிட்டாலும்
 உண்பதே அமிர்தமாகும்
 முப்பழமொரு பால் அன்னம்
 முகம் கடுத்திடுவராயின்
 கப்பிய பசியினோடு
 கடும் பசி ஆகும் தானே.

சௌல்வத்தன் சறப்பு
 ஆலிலை பூவும் காயும் அளி தரு பழமும் உண்டேல்
 சாலவே பட்சி எல்லாம் தம்குடி என்றே வாழும்
 வாலிபர் வந்து தேடி வந்திப்பார் கோடி கோடி
 ஆலிலை ஆதி போனால் அங்கு வந்திருப்பார் உண்டோ.

வரைங்க் அழந்து போகத்தக்கவை
 மூப்பில்லாக் குமரி வாழ்க்கை முனை இலா அரசன் வீரம்
 காப்பிலா விளைத்த பூமி கரையிலாது இருத்த ஏரி
 கோப்பிலான் கொண்ட கோலம் குருவிலான் கொண்ட ஞானம்
 ஆப்பிலா சகடுபோல அழியுமென்று ரைக்கலாமே.

பயன்க்காதவை

சந்திரனில்லா வானம் தாமரை இல்லாப் பொய்கை
மந்திரியில்லா வேந்தன் மதகரி இல்லச் சேனை
சுந்தரப்புலவர் இல்லாத் தொல்சபை சுதர் இலா வாழ்வ
தந்திகள் இல்லா வீணை தனமில்லா மங்கை போலாம்

அறவில்லாதவர் கூயல்பு

தன்னைத்தான் புகழ்வோனும் தன்குலமே
பெரிதென்று சொல்வோனும்
பொன்னைத்தான் தேடி அறம் புரியாமல்
அவை கார்துப் பொன்றினொரும்
மண்ணைப்போல் மனையாளை வீட்டில் வைத்து
வேசை சுகம் விரும்புவோரும்
அன்னை பிதா பாவலரைப் பகைப்போரும்
அறிவில்லாக் கசடராமே

கைக்கும் நீங்குவாள்

காலை மாலை உறங்குவர் காரிகை
கோலமேனி குலைத்தபின் கூடுவர்
சாலி இராத் தயிர் சாதமோடுண்பவர்
மாலைநேரினும் மாது பிரிவளே
சுபம்

தொகுப்பு : பு.வெற்றிவேல் (கோவில்போரதீவு)
ஓ.பெ.கிளை முகாமையாளர்

ஆண்டாள் தருப்பாவை

1. மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர்! போதுமினோ, நேரிழையீர!
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!
கூரவேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்,
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை, ளஞ்சிங்கம்,
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
நாரா யணனே, நமக்கே பறைதருவான்.
பாரோர் புகழுப் பதந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

2. வையத்து வாழ்வீர்காள்! நாமும் நம்பாவைக்குச்
செய்யுங் கிரிசைகள் கேள்வோ! பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரமன் அடிபாடி.
நெய்யன்னோம் பாலுன்னோம் நாட்காலை நீராட
மையிட் டெமுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம்
செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமா றெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

3. ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீர் ஆழனால்,
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள்மும் மாரிபெய்து
ஓங்கு பெருஞ்செந்நீ ஓடு கயல் உகளப்
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப,
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

4. ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்று நீ கைகரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொ டார்த்தேறி,
ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து
பாழியந் தோஞ்சைடப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் மின்னி, வலமபுரிபோல் நின்றதிரந்து,
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய், நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

5. மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை.
தாய பெருநீர் யழுனைத் துறைவனை.
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை,
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்த தாமோதரனை,
தாயோம்ஆய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது
வாயினால் பாழ மனத்தினால் சிந்திக்கப்
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசுஆகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.

6. புள்ளும் சிலம்பினாகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை வினிசங்கின் பேரரவும் கேட்டிலையோ?
பிள்ளாய்! எழுந்திராய், பேய்முலை நஞ்சன்டு,
கள்ளாச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி,
வெள்ளத்தரவில் தூயிலமர்ந்த வித்தினை.
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரரவும்
உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

7.கீசுக்கீசன்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தண்கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணே!
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்
ஒசை படுத்தத் தயிரரவம் கேட்டிலையோ?
நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாராயணன் மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும்ந் கேட்டே கிடத்தியோ?
தேசமுடையாய்! திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

8.கீழ்வானம் வெள்ளென்று, எருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றாறைப் போகாமல் காத்துன்னைக்
கூவுவான் வந்து நின்றோம். கோதுகலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை, மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்றுநடம் சேவித்தால்
ஆவாவென் றாராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

9.தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய,
தூமாங் கமழுத் துயிலைணைமேல் கண்வளரும்
மாமான் மகளே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
மாமீர! அவளை எழுப்பீரோ? உம்மகள்தான்
ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ அனந்தலோ?
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ?
“மாமாயன், மாதவன், வைகுந்தன்” என்றென்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

10. நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!
மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்?
நாற்றத் துழாய்முடி நாரா யணென்றம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியணால் பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கரண்ணும்
தோற்றம் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?
ஆற்ற அனந்தல் உடையாய்! அருங்கலமே!
தேற்றமாய் வந்து திறவேலா ரெம்பாவாய்.

11. கற்றுக் கறவைக் கணாங்கள் பலகறந்து.
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே!
புற்றர வல்குல் புனமயிலே! போதராய்,
சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட,
சிற்றாதே பேசாதே செல்லப்பெண் டாட்டிந்
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேளோ ரெம்பாவாய்.

12. கணைத்திளங் கற்றெறநுமை கண்றுக் கிரங்கி
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர
நனைத்தில்லம் சேராக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்!
பணித்தலை வீழ்நின் வாசல் கடைபற்றிச்
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக் கிளியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்!
இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம்?
அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

13. புள்ளின்வாய் கீஸ்டானை. பொல்லா அரக்கனைக்

கிள்ளிக் கனைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்,

பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்

வெள்ளி எழுந்து, வியாழம் உறங்கிற்று

புள்ளும் சிலம்பினகாண் போதரிக் கண்ணினாய்!

குள்ளக் குளிரக் குடைந்து நீராடாதே,

பள்ளிக் கிடத்தியோ? பாவாய! நீ நன்னாளால்

கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

14. உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்

சொங்கமுந்ர் வாய்நூகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பின

காண் சொங்கல் பொழிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்.

தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போகின்றார்

எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்

நங்காய! எழுந்திராய், நாணாதாய்! நாவுடையாய்!

சங்கோடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்

பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

15. எல்லே இளங்கிளியோ! இன்னம் உறங்குதியோ?

சில்லென் றழையேன்மின், நாங்கைமீர! போதர்கின்றேன்

“வல்லை, உன் கட்டுரைகள்! பண்டேஉன் வாயறிதும்!”

“வல்லீர்கள் நீங்களே, நானேதான் ஆயிடுகீ!”

“ஒல்லைநீ போதாய், உனக்கென்ன வேறுடையை?”

“எல்லோரும் போந்தாரோ?” “போந்தார். போந்து

எண்ணிக்கொள்”

வல்லானை கொன்றானை, மாற்றானை மாற்றழிக்க

வல்லானை, மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

16.நாயக னாய்நின்ற நந்தகோபனுடைய
கோயில்காப் பானே! கொழுத்தோன்றும் தோரண
வாயில்காப் பானே! மணிக்கதவும் தாள்திறவாய்
ஆயர்சிறுமிய ரோமுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேரந்தான்
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழுப் பாடுவான்
வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே அம்மா! நீ
நேய நிலைக்கதவும் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

17.எம்பெருமான! நந்தகோ பாலா! எழுந்திராய்
கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே! குலவிளக்கே!
எம்பெரு மாட்டி! யசோதாய்! அறிவுறாய்
அம்பரம் ஊடறுத் தோங்கி உகைளந்த
உம்பர்கோ மானே! உறங்காது எழுந்திராய்
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா! பலதேவா!
உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

18.உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்,
நந்தகோ பாலன் மருமகளே! நப்பின்னாய்!
கந்தம் கமமும் குழலி கடைதிறவாய்
வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகாண் மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினாங்கள் கூவினகாண்
பந்தார் விரலி! உன் மைத்துனன் பேர்பாட,
செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப
வந்து திறவாய், மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

19.குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்

மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறிக்
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்
மைத்தடங் கண்ணினாய்! நீ உன் மணாளனை
எத்தனை போதும் துயிலெழு ழுட்டாய்கான்.
எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கிள்ளாயால்,
தத்துவம் அன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய்.

20.முப்பத்து மூவர் அமர்க்கு முன்சென்று

கப்பம் தவிர்க்கும் கவியே! துயிலெழுயாய்
செப்பம் உடையாய்! திறலுடையாய்! செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழுயாய்
செப்பன்ன மென்முலை செவ்வாய் சிறுமருங்குல்
நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயிலெழுயாய்
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துஉன் மணாளனை
இப்போதே எம்மை நீராட்டேலோ ரெம்பாவாய்.

21.மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசக்கள்

ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுறாய்
ஊற்றமுடையாய்! பெரியாய்! உ_லகினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுட்டே! துயிலெழுயாய்
மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்து உன்வாசற்கண்
ஆற்றாதுவந்து உன்னடிபணியு மாபோலே,
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

22.அங்கண் மாஞாலத் தரசர் அபிமான

பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட்ட ழற்கீழே
சங்கமிருப் பார்போல் வந்துதலைப் பெய்தோம்
கிங்கிணி வாய்ச் செய்த தாமரை பூப்போலே,
சொங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ?
திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற் போல்,
அங்கணி ரண்டும் கொண்டு எங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

23.மாரிமலை முழைக்குஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்

சீரியசிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து,
வேரிமயிர் பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துறரி,
மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்.
போதருமா போலேந் பூவைப்பூவண்ணா! உன்
கோயில்நின்றும் இங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
சீரியசிங் காசனத்திருந்து யாம்வந்த
காரியம் ஆராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

24.அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி,

சென்றங்குத் தென்னிலாங்கை செற்றாய்! திறல்போற்றி,
பொன்றச் சக்டம் உதைத்தாய்! புகழ்போற்றி,
கன்று குணிலா ஏறிந்தாய்! கழல்போற்றி,
குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம்போற்றி,
வென்று பகைகைகுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி,
என்றென்று உன்சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோம், இரங்கேலோ ரெம்பாவாய்,

25. ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவில்

ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளர்,

தரிக்கிலா னாகித் தான் தீங்கு நினைந்த

கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்

நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே! உன்னை

அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதி யாகில்

திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி

வருத்தமுந் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

26. மாலே! மணிவள்ளா! மார்கழிந் ராடுவான்

மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்

குாலத்தை யெல்லாம் நடுங்குமுரல்வன

பாலன்ன வண்ணத்துள் பாஞ்சசன்னியமே

போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே,

சாலப்பெரும் பறையே, பல்லாண் டிசைப்பாரே.

கோல விளக்கே, கொடியே, விதானமே.

ஆலின் இலையாய்! அருளேலோ ரெம்பாவாய்.

27. கூடாரை வெல்லுஞ்சீர்க் கோவிந்தா! உன்தன்னை

பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறும் சம்மானம்

நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாக,

கூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்புவே

பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாம் அணிவோம்

ஆடை உடுப்போம் அதன்பின்னே பாற்சோறு

மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவார

கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

28.கறவைகள் பின்சென்று கானம் சேர்ந்துண்போம்
அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத்து உன்தன்மைப்
பிறவிப் பெறுந்தனைப் புண்ணியிம் யாம் உடையோம்
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோடு
உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது!
அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னைச்
சிறுபேர் மழுத்தனவும் சீரி யருளாதே,
இறைவா, நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய்.

29.சிற்றம் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்துன்
பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்
பெற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலத்திற் பிறந்து நீ
குற்றேவேல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது
இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்று காண் கோவிந்தா!
எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
உற்றோமே ஆவோம் உனக்கே நா மாட்செய்வோம்
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

30.வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட ஆற்றை, அணி புதுவைப்
பைங்கமலத் தண்டதெயில் பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுறைப்பார், ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
சொங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற் றின்புறுவு ரெம்பாவாய்.

ஸ்ரூபையன் கிலக்கணம் போர்க்களத்தை உருவாக்கும் வார்த்தைகள்

பாரதப் போர் நிறைவு பெற்றது. திரெளபதை உடல் ரீதியாகவும், மன ரீதியாகவும் தனக்கு மிகவும் வயதானதைப் போல உணர்ந்தாள். அஸ்தினாபுரம் நகரைச் சுற்றி கைம்பெண்கள் அதிகமாக இருந்தனர். ஒரு சில ஆண்கள் மட்டுமே தெருக்களில் தென்பட்டனர். ஆதரவற்ற நிலையில் இருந்த பிள்ளைகள் பலரும், வீதிகளில் சுற்றித் திரிவதைக் கண்டு திரொபதை மனம் வருந்தினாள். ஒரு போர்க்களம் மக்கள் வாழ்வை புரட்டிப் போட்டுவிட்டதை அவள் உணர்ந்தாள். அஸ்தினா புரத்தின் அரண்மனையில் நின்று ஓரிடத்தை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அப்போது அவள் நின்ற அறைக்குள் நுழைந்தார், கிருஷ்ணர். அவரைக் கண்டதும் ஓடோடி வந்து அவர் பாதும் பணிந்து வணங்கினாள். கிருஷ்ணர், அவளின் தலையை தொட்டு ஆசீர்வதித்தார். திரெளபதையோ அழுத் தொடங்கினாள். திரெளபதை ஆசவாசப்படுத்திக் கொள்ள நேரம் கொடுத்த கிருஷ்ணர், அங்கிருந்து விலகி ஓரிடத்தில் அமர்ந்தார். பின்னர் அவளிடம் கேட்டார், “திரெளபதை என்ன நடந்து விட்டது?”

“ஒன்றும் நடக்கவில்லையே கிருஷ்ணா!” என்று விரக்தியாக பதிலளித்தாள், திரெளபதை.

கிருஷ்ணரோ, “விதிகொடுரமானது பாஞ்சாலி. நாம் நினைப்பது போல் வேலை செய்யாது! அது அதன் போக்கில் அதனுடைய

செயல்களைச் செய்கிறது. முடிவுகளையும் மாற்றுகிறது. நீ பழிவாங்க நினைத்தாய்.. அதில் வெற்றியும் பெற்றுவிட்டாய். உன் பழி வாங்கல் முழந்தது. துரியோதனனும், துச்சாதனனும் மட்டுமல்ல. கவரவர்கள் அனைவரும் மதிந்துவிட்டனர். நீ மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்!" என்றார்.

"சகோதரா.. என் காயங்களை ஆற்ற வந்தீர்களா? அல்லது அதை இன்னும் கிளரி புண்படுத்த வந்தீர்களா?" என்று கோபமாக கேட்டாள், திரெளபதை.

கிருஷ்ணரிடம் என்றும் மாறாத புன்னகை உதித்தது. "திரெளபதை உண்மை நினையை உனக்கு உணர்த்தவே வந்தேன். எல்லாம் நமது தொலைநோக்கு பார்வையற்ற செயல்களின்விளைவுள்பதை உணர்த்தவந்தேன்" என்றார்.

"இப்போது என்ன சொல்ல வருகிறீர்கள் கிருஷ்ணா.. அனைத்துக்கும் நான்தான் பொறுப்பா?" என்றாள், திரெளபதை.

"இல்லை திரெளபதை. நீ மட்டுமே காரணம் இல்லை. ஆனால், உன் செயல்களில் நீகாஞ்சம் தொலைநோக்குப் பார்வையைக் கொண்டிருந்தால், இவ்வளவு துண்பங்கள் நேரந்திருக்காது" "நான் என்ன செய்திருக்க முடியும் கிருஷ்ணா?"

"நீ நிறைய செய்திருக்க முடியும் பாஞ்சாலி. உனது சுயம்வரம் நடந்தபோது கர்ணனை அவமானப்படுத்தாமல், போட்டியில் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பளித்து இருந்தால், ஒருவேளை முடிவு வேறுவிதமாக இருந்திருக்கக் கூடும். குந்தி உன்னை ஜந்து

பேருக்கு மணனவியாகும்படி கட்டளையிட்டதை, ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருந்தாலும், முடிவு வேறுவிதமாக இருந்திருக்கும். உன் அரண்மனையில் துரியோதனை பார்வையற்றவரின்மகன்கள் குருட்ரகள் என்று அவமதித்தாய். அவ்வாறு நீ சொல்லாமல் இருந்திருந்தால், துரியோதன சபையில் உனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை தவிர்த்திருக்கலாம்.

நம் வார்த்தைகள் கூட, பின்னால் நடக்கும் சில விளைவுகளுக்கு பொறுப்புதான் திருப்பதி. பேசுவதற்கு முன் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் எடைபோடுவது மிகவும் முக்கியமானது. இல்லையெனில், அதன் தீய விளைவுகள் உள்ளன மட்டுமல்ல, உனது சுற்றுப்புறத்தையும் மகிழ்ச்சியற்றதாக ஆக்கிவிடும். பற்களில் விஷம் இல்லாமலேயே, பேசும் வார்த்தைகளில் விஷத்தைக் கக்கும் ஒரே கீனம் மனித கீனம்தான். கிப்போது உனக்கு புரிகிறதா திரெளபதை?" என்று தன்னுடைய விளக்கத்தை அளித்தார், கிருஷ்ணர்.

நாம் எப்போதும் வார்த்தைகளை புத்திசாலித்தனமாக பயன்படுத்த வேண்டும். யாருடைய மனதையும் நம் வார்த்தைகள் புண்படுத்திவிடக்கூடாது என்று திரெளபதை உணர்ந்துகொண்டாள்.

கோச்வாரும் டரண் சடங்கும்

திருப்பதி அவர்களீன் ஆத்மா சாந்தி அடையட்டும்

மாய உலக வாழ்க்கையிலே
மனிதப் பிறப்பே உயர் பிறப்பு
மேலாம் மோட்ச வழியிடைய
விந்தை உலகமே நிலைக்களமாம்

பேரானந்த பெருவாழ்வில்
புகுந்திர அம்மா பெருந்துயரம்
தீயில் வெந்து என்ன பயன்
தேவலோக வாழ்வு பெற்று

ஞானா மிர்த நிலை அடை
நாம் வாழ்தி வணங்குகின்றோம்

சடங்கு

எமது உயிர் பிரிந்தவுடன் என்ன செய்ய வேண்டும்
என்பதை சொல்ல ஒரு புத்தகம் வேண்டும் கிருந்தும்
சில சடங்குகள் எதற்காக நடைபெறுகின்றது
என நாம் தெரிந்து வைத்து கொள்ளவேண்டும்.

உயிர் பிரிந்த பின் உடல் புதைத்த பின்பும் ஏரிக்கும் முன்பும்
ஏன் நீர்க்குடம் சுமந்து வருகின்றார்கள் அதை மூன்றுமுறை
சற்றுகின்றார்கள் மூன்றுமுறை துழை இடுகின்றார்கள்
காரணம் எல்லாம் இந்து மதம் சிறப்பாக சொல்லி கிருக்கின்றது.

நாம் இறந்த உடன் நாம் பூமியில் செய்த பாவத்திற்கான சிரமத்தை அனுபவிக்க எமது ஆத்மா தயார் ஆகின்றது அதில் முக்கியமாக மூன்று லோகங்களை தாண்ட வேண்டும் நரகம், ரெளரவம், மகாரெளரவம் என்னும் மூன்றுக்கும் அனுப்பப்படுவோம் அங்கு ஒரு சொட்டு தண்ணீரும் கிடையாது அதில் இருந்து ஆத்மாவுக்கு தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக பெரியவர்களின் நம்பிக்கை அதுதான் இந்த சடங்கு.

ஒரு குழந்தை பிறக்கும் போது தாயின் பன்னீர் குடத்தில் துளைகள் ஏற்படுவதாகவும் அதன் பிறகே குழந்தை வெளிவருவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. நாம் எப்படி பிறந்தோமோ அப்படியே போகிறோம் என்பதை சொல்வதற்காக இந்த சடங்கு என்று கூறப்படுகின்றது ஒரு புத்தகம் எழுதினால் தான் மரண சடங்கு கிரியை எல்லாவற்றையும் சொல்லலாம் இதுஒரு சிறு குறிப்பு.

“எல்லாம் சிவமயம்”

தாயாருக்கு மரணச்சடங்கன் போது பட்டினத்தார் பாட்டு பாடல்

- 1) ஐயிரண்டு தீங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்து பெற்றுப் பையலென்ற போதே பரிந்துதெட்டதுச் - செய்ய இரு கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கணக்குமலை தந்தானை எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி?
- 2) முந்தித் தவம் கிடந்து முந்நாறு நாள் - சுமந்து அந்திபகலாச் சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ ஏரியத் தழுல் மூட்டுவேன்?

- 3) வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மாற்மேலும் தோள்மேலும் கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து முட்டச் சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றி சீராட்டும் தாய்க்கோ விறகிலிட்டுத் தீழுட்டு வேன்?
- 4) நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை தந்து வளர்தெடுக்குத் தாழாமே - அந்தி பகல் கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றும் தாய் தனக்கோ மெய்யிலே தீழுட்டுவேன்?
- 5) அரிசியோ நான் இடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - ருசியுள்ள தேனே அபிர்தமே செல்வத் திரவியப்பு மானே என அழைத்த வாய்க்கு?
- 6) அள்ளி இடுவது அரிசியோ? தாய் தலைமேல் கொள்ளித்தை வைய்பேனோ? கூசாமல் மெள்ள முகம்மேல் முகம்வைத்து முத்தாடி “என்றன் மகனே” என அழைத்த வாய்க்கு
- 7) மாதா உடல் சலித்தாள் வலிவினையேன் கால்சலித்தேன் வேதாவும் கைசலித்து விட்டானே - நாதா தீருப்பையூர் வாழ் சிவனே இன்னம்லூர் அன்னை கருப்பையூர் வாராமற் கா
- கலிங்கத்து உறவு ஒன்று இறைபதம் அடைந்த செய்தி ஆறா துயர் ஆண்டவனை பிரார்த்திக்கின்றோம்.
இவருடைய ஆத்மா சாந்தி பெற்றும்

ஓம் சாந்தி

தொகுப்பு
கோவிலூர்
எதிர். உதயன்

தான்தோன்றுமீசுரர் பதிகம்

க.உ. சின்னவம்புலவர் - செட்டியானையம்
(29.01.50ல் பாடப்பட்டது)

1. கைலாசம் உறைந்துமணிமேடை மீதில்
காரிகையோடமர்ந்திருக்கும் காலகாலன்
அகிலாண்டமான சிவஞியாய் நின்றாய்
அரகரா எனும் நாமமான மூர்த்தி
பகலுகின்ற முனிஇருஷி தேவர்
சூழப் பக்கமதில் கணநாதர் மகிழ்ந்துபோற்ற
தலமேவு கொக்கட்டிச்சோலை வாழும்
தற்பரனே தான்தோன்றும் ஈசாபோற்றி -

2. கானகத்தில் வாழ்கின்ற வேடனான
கண்ணப்பனார் தனக்கு கண்ணை யீந்தாய்
மாநகரில் மாணிக்கவாசகர்கு
வன நரியை வாகனமாகச் செய்தாய்
மாடேறும் ஆசனாய் பேரெடுத்து
மார்க்கண்டன் தனக்கு வரமும் ஈந்தே
சீரேறு கொக்கட்டிச்சோலை வந்தேன்
செல்வமே தான்தோன்றும் தேவா போற்றி -

3. கிருபைவைத்து உமையவளை யிடமேவைத்து
கெங்கைதனை தலையில் வைத்தரவம் பூண்டு
அருள்மேவும் கொன்றைமலர் மாலை ஆட
அம்பலத்தில் அசைந்தசைந்து ஆடும்தேவே
பெருமைபெற்ற அசுரர்களை அழிக்கவேண்டி
பிள்ளையெனும் வேலவரை ஏவிவிட்டாய்
அருள்மேவும் கொக்கட்டிச்சோலை வாழும்
அப்பனே தான்தோன்றும் தேவா போற்றி -

4. கீழோகம் மேலோகம் எல்லாம் நீயே

கேட்டவரும் யாவருக்கும் கொடுப்பாய் நீயே
சாலோக சாழுசியம் அளிப்பாய் நீயே

தாங்கொண்ண வறுமை துயர் தீர்ப்பாய் நீயே
நாள்தோறும் உன்கோயில் பழிபடுத்து

நல்ல வரும் பெற்றதனால் நாங்கள்தாழும்
தாள்வில்லா கொக்கட்டிச்சோலை வாழும்

சங்கரா தான்தோன்றும் ஈசாபோற்றி -

5. குஞ்சரனை ஈன்றெடுத்தாய் உலகோர் போற்ற

குமரனையும் பயின்றமரர் பகையைத் தீர்த்தாய்
குஞ்சரனைக் கொன்றோன் உனைத்தேடிக்

காணவொண்ணா பரஞ்சோதியாகி நின்றாய்
செஞ்சரணம் பணியள்பர் முத்தர் முன்பு

ரிவிடி முன்பும் தோன்றியே அருளைக்காட்டி
தஞ்சமென்று கொக்கட்டிச்சோலை வந்தேன்
தற்பரனே தான்தோன்றும் ஈசாபோற்றி -

6. கூரிய வேலாயுதனார் வனத்தில் சென்று

குறமாதை தனக்குறவாக்கிக் கொண்டு
வீரியத்தோடேகி வைகை அடைக்கவேபோய்
மீனவன் கை அடிபட்ட வெட்கத்தாலே
பாரியதோர் வில்லதனால் அடிபட்டேங்கி

பாசுபதம் ஈந்தனையோ பார்த்தனுக்கு
காரியமாய் கொக்கட்டிச்சோலை வந்தேன்
கடவுளே தான் தோன்றும் ஈசாபோற்றி -

7. கெங்கைதும்பை மணிபூண்டு மதனைச் சுட்டாய்

கொக்கரித்தாய் முப்புரத்தை தகனம் செய்தாய்
பங்கமுறு சமணைரை வெற்றிகொண்டாய்

பகருகின்ற சந்தர்஗ுக்கு அருளே செய்தாய்
எங்கெங்கும் பரந்த ஒளியாகி நின்றாய்
இடர் அகற்றி அடியார்க்கு இரங்கும் தேவே
தங்குகின்ற கொக்கட்டிச்சோலை வந்தேன்
தற்பரா தான்தோன்றும் ஈசாபோற்றி -

8. கேட்டவரம் கொடுப்பதற்கு நீயிருக்க
கிட்டவந்து பெறுவதற்கு நானிருக்க
வாட்டமுடன் கொக்கட்டிச்சோலை தன்னில்
மாதேவா உன் சந்திதியை வலமாய் வந்து
பார்த்தபொழு துமையோடு நீயிருக்க
பக்கமெலாம் ஆலாத்தி ஏந்திந்றக
காத்திருந்து கொக்கட்டிச்சோலை வந்தேன்
கடவுளே தான்தோன்றும் ஈசாபோற்றி -

9. கைதனிலே சூலமொடு மானைக்கண்டேன்
கருணைபுரி மூன்று திருக்கண்ணைக் கண்டேன்
மெய்யிலே திருந்திரு ஒளியைக் கண்டேன்
வெண்புவித்தோல் உடைகண்டேன் மேனிகண்டேன்.
பையரவும் சடைமுடிமேல் மாலைக்கண்டேன்
உன்பதிவந்து போற்றும் அடியார்கள் கண்டேன்
உய்யவந்தேன் கொக்கட்டிச்சோலை தன்னில்
உத்தமனே தான்தோன்றும் ஈசாபோற்றி -

10. கொடிகண்டேன் முடிகண்டேன் கோவில் கண்டேன்
குலவுதிருக் கோபுரத்தின் அழகைக் கண்டேன்
படியேறி மணி மதில் கூழ் வீதிகண்டேன்
பக்கமெலாம் அமர்ந்திருக்கும் கோவில் கண்டேன்
வடிவுடைய சித்திரத்தேர் மீதில் ஏறி
மங்கை சிவகாமியுடன் வரவும் கண்டேன்
கருதரிய கொக்கட்டிச்சோலை வாழும்
கடவுளே தான்தோன்றும் தேவா போற்றி -

11. கோடொடித்து மலைதன்னில் வரையச் சொல்லி
குஞ்சரனை ஈன்றெடுத்தாய் உலகோர்போற்ற
ஆடடித்து பலிகொள்ளுங் காளிதன்னை
அங்கங்கு நிறுத்திவைத்தாய் உன் அருளைக்காண
தேட்ரிய வீரனைக் கொன்றே
தக்கண்யாகத்தை அழிக்கச் செய்தாய்
தேட்ரிய பூஞ்சோலை பகுந் தொளித்தாய்
சோதியே தான்தோன்றும் ஈசாபோற்றி -
12. கௌவலை தமிழ்மொழிமாதர் குரவையார்ப்ப
கவிவாணர் புகழ் தோற்றிக் கவிகள் பாட
வைவிழிசேர் அரம்பையர்கள் நடனமாட
மாதவத்தோர் நின்று மலர் சொரிந்துபோற்ற
கைவளையலிடுமாதர் சூலமேந்தி
கவரியிருபக்கமும் அசைந்து தோற்று
தேட்ரிய கொன்றை மலர் மாலை கூடும்
சிவ சிவா தான்தோன்றும் ஈசா போற்றி .
13. இக்கணமே உன்பதியில் வீழ்ந்து
இருவு பகல் அழுத சத்தும் கேளாதோ
தக்க சிறுத் தொண்டருக்கு மகவைக்கொன்றதினால்
மேலான பதவி தன்னை கவரச் செய்தாய்
எக்காலமும் பூசைதவறா வண்ணம்
இறைஞ்சும் அடியார்களுக்கு இரங்கும் தேவே
பக்குவமாய் உனைவந்து பணிந்து நின்றேன்
பராபரனே தான்தோன்றும் ஈசாபோற்றி.

மோட்சமாலை

விநாயகர்

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியானைக் கணபதியே அரனார் சேயே
ஐங்கரனே பங்கையம் சேர் உமையாள் கண்ணே
கரிமுகனே கற்பகமேகசடறுத்து
கவியதற்கு முன்னிற்க வேண்டுமையா
பரிவொடு மோட்சவழிப் பாதைகான
பாழுடம்பு விட்டகன்று பறந்ததையா
தெரியாத சீவனுக்காய் துணையாய் நின்று
திருமாலின் பதம்சேர அருள்செய்வாயே.

அருள் செய்வாய் குஞ்சரனே அமரரோடு
அடியாரின் ஆத்மாவை அடையச் செய்து
பெருவழியில் கிடைநின்று மோட்சப் பாதை
பிழைபொறுத்து சீவனுக்கு காட்டுமையா
கருணை கொடு கற்பகமே கழிரேமாலின்
கண்ணரிட வைகுந்த வளியில் நின்று
இருளகற்றி இந்திரபதி புகுதற்பாதை
இன்பமுடன் அழித்தருளப் போற்றினோமே

போற்றி ஜைககணநாதா போற்றி போற்றி
பொன்மலர்தாழ் கிணணயடிகள் போற்றி போற்றி
ஆர்ப்பரித்து கிச்செவன் அலையவன்னைம்
ஆணமுக வாரரணே அமரர் வாழும்
ஏற்றமுறு வைகுந்தம் போகும் பாதை
இன்பமுடன் காட்டுமைய அன்புவைத்து
சீற்றமுடன் உமைத் தொழுதோம் சித்தி முத்தித்
திருக்கயிலாய் வீட்டைய அருள் செய்வாயே.

மகாசக்தி

அம்பிகை உமையேருத்திரி அச்சுதன் தங்கையாளே
எம்பிரான் தேவநீலி ஈஸ்பரி கெவுரிமாரி
கொம்படை மகிடாகூரன் கூர்பலி இட்டகாளி
சந்திரப்பதிமா வைகுந்தம் தாயேந் காட்டுவாயே

சாம்பவிதூர்க்கை வாலைச்சாத்தகி சுடலைநாச்சி
பாம்பணி பராபரத்தி பகைவரை அழித்த சூலி
நாராயணிவாரகி தேவிநலமருள் உருத்திராணி
புவனை அபிராமிமோட்ச புகுவழி காட்டுவாயே

ஓங்கத்தி உலகமாதா உன்னாடி தஞ்சம்மா
வாமவதேவநீல வண்ணரின் பதியைநாடி
ஊன்னூடல் விடுத்துச் சீவன் உடன்னைதிர் வந்தம்மா
காணெடு காளித்தாயே காட்டுவாய் வைகுந்தம் நீயே

சீவன்

அத்தனே அரனே ஆதிமலைனே உமையாள்பாங்கா
பித்தனே பிரானே தில்லைப்பெரு நடமிட்டபாதா
சுத்தவெண்ணீரு பூசிச்சுடலையில் ஆடும் சோதி
கர்த்தனே கயிலைவாசா கடவுளே நமசிவாய

கர்பனைக் கடந்தசோதி கதிருடல் விட்டுச்சீவன்
சொற்படி கியமதாதர் சுருக்கிட்டு கொண்டுவெந்தார்
சித்தமாய் உருத்திராயாயிச் சீவனை நரகில்புக்கா(து)
நற்பதி மோட்சவீடு நல்குவாய் நமசிவாய

சங்கரா சம்போதேவா சதாசிவா நீலகண்டா
திங்களும் அரவம் குடும்சிவசிவா வீவரின் ஆத்மா
தங்குகள் தடைகள்யின்றி தட்சணம் அணைத்துக் கொண்டு
அங்கு உன்பாதம் போற்ற ஆண்டருள் நமசிவாயம்

முருகன்

தேவர்கள் கிடுகண்டீர்த்த செந்தியம் பதியின்வாழ்வே
தாமதம் இன்றிச்சீவன் தனிவளி வந்ததையோ
வேலவா மோட்சவீடு வித்தமமாம் பதியைக் காட்டி
காலனார் கொடுமை செய்யாக் கந்தனனே காத்திடாயே

சரணமே சரணம் செவ்வேள் சரணபவனே சிவன்
பிரணவ ஒலியினோடு பிரமனின் படைப்பைவிட்டு
அரகரமுருகா வந்துன் அடைகலம் சேர்ந்ததையோ
வரமருள் வழிவேலோனே வைகுந்தம் அருள் செய்வாயே

அழகனோகுமரா ஆண்டிஅறுபடை உறையும் ஞானப்
பழும்பெரும் கனியே மோட்சப் பதித்தனை அடைந்தசீவன்
உன்கழுலடி பள்ளிந்துகொண்டு கடைத்தே முத்திந்தகாய்
இளநகை அயில்வேல்கொண்ட ஏந்தலே போற்றி போற்றி

நார்யணன்

அரிகரிராம ராமாஶ்சுதா அசோதை புத்திரா
சிறிநமோ கிள்ளதேவா திருவழி அழந்தபாதா
கருமுகில் மேகவண்ணா கருடவாகனனே கண்ணா
முரகரிமுகுந்தா மோட்ச முத்திவீடித்திடாயோ

மாதவா வெங்கடேசா மாயனே வைகுந்தவாசா
ஆதவா இவரின் ஆத்மா அடைக்கலம் உமதுதாழில்
நீதனே நீலவண்ணா நெடியவா மோட்சவீடு
மதிசூதனேன் நந்தகோபாலா துணைபுரிந் தளித்திடாயோ

பூதகிமுலைப் பாலுண்ட புருசோத்தம தேவதேவா
ஜனாகிமணாளா றங்காயாதவ குலதிநீதா
பூமகள்கண வாமுத்தி மோட்சநற் பரகதிநங்கி
தேவர்கள் தங்களோடு திருக்கயிலாயம் சேர்ப்பாய்

பூமாதேவி

பூமிமாதேவியம்மா உன்பொன்னாடி சரணம்தாயே
தாமதமின்றி இந்த சடலத்தை ஏற்றிடம்மா
மேலும் இவ்வாத்மா தன்னை விரைந்துநீ அழைத்திடாது
நாமினின் சரசகோபால் சன்னிதி சேர்த்திடாயே

அடைக்கலம் அடைக்கலம் காண் அம்மையே பூமிமாதா
உடலது உந்தன் பாரம் உயிருமே மோட்சவீடு
இடைவளி தடுமாறாது இன்முகம் கருணைக்கூர்ந்து
அம்மையே சடலந்தன்னை அன்புடன் ஏற்றிடாயே

அடைக்கலம் உனக்கேஅம்மா ஆணவமாய் கைக்கூடு
படைத்தனன் பிரமதேவன் பழுதின்றி மனிதனாக
விடைகிடைத்தது சீவனுக்கு விண்ணில்நல் மோட்சவீடு
படையொடு பாடைசேர்த்தோம் பாழுடம் பேற்றிடாயே

சுயம்

வான்முகில் வழாது பெய்க் மலிவளாம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலாது யிர்கள்வாழ்க்
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
என்னாட்டவெர்க்கும் இறைவா போற்றி
இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க
இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க
இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!
சுபமங்களம்
வைகுந்த மோட்சமாலை முற்றிற்று

ମରାଣ ଅନ୍ତିମିତ୍ତତଳ

മണി മകുട്ട്

1974

03

03

കണ്ണ രിനകിമു

2025

01

01

கோவில்யாற்கொட்டு பிறப்பிய மாதாரி வசீப்பிய மாதாரி தொகை

அமர்ர். திருமதி.திருப்பதி மகேந்திரன்

அவர்கள் 2025.01.01 ம் திங்கி புதுமீறும் இறைக்கும் அடைந்தார்.

அன்னார் மகிளியில் அவர்களைச் சுன்ன மகாவிதம் காலத்திலே காலத்திலே அம்மீழ்த்து தமிழ்நாடில் அன்ற மகாவும் காலத்திலே காலத்திலே அத்தும் தமிழ்நாடில் அன்ற மகாவிதம் நமுமியா. அவேஷன், மதுவன் அ. விடுவிருப்பு பார்வைத் தயாரிதம் எழுத்தின் சுத்திரா, தோயாவு அ. விடுவிருப்பு அன்ற சுத்தாரி பியம் கலை ஜா, பாஜா, பாஜூல்வார், வெறிந்த, கவர்ஜா, கருப்பின், பொதுவின், புதிவ்வாதி அ. விடுவிருப்பு பார்வைத் தயாரிதம்

இன்னாயிர் புதுவூல் 2025.01.03 ம் தீவுக்கு வளர்விடக்கூடிய காலை 10.00 மணியிலிரும் இன்னாயிர் இன்னத்திற்குமிழும் ஏற்கும் வளர்விட்டு
புதுவூல் சீதா மணிக்கு விட்டு விடும் போதின்போது.

கிள்குபிள்குந்தலை உற்றார். இயல்விரும்பன், கால்பார்கள் மூன்றாவதும் ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கு விடுதலைக்கிடுகின்றார்.

ಕುಹಳ್ಳು : ತಿಳಿಜಾರಿಗಳ ಕುಹಂಪರ್ವತಿಗಾರ್

கண்ணர் காணிக்கை

விறப்பு

1974

03

03

விறப்பு

2025

01

01

அயர் : திடுப்பு-திடுப்பதி மகைந்திரன்

உறங்காத உள்ளவான்று உனர்வோர் போரா
 உறவுமிகு தேவையிலே உயிர்யாட செர்ஜத்தூண்டை
 அவையையும் காரணமாக ஆயிரமாம் குவிந்தாலும்
 காலனான் கவர்ந்து உள் கிடஞ்சியிறா ர்ப்புத்தோ!

புரியாத பாசுமக நட்போடி பக்ரதாந்திது
 வாய்மொத்தம் என்னோர்க்குத் தீருங்கி நின்றாரோ
 வாய்மொத்தம் என்னோர்க்கு புதியட்டி போனாகும்தை
 ஓட வாய் ஒருநாளை கண்ணில் நீ வருநால்மா!

கண்ணார்கள் கிழஞ்சத்தும்யா!
 உள் ஆத்மா சாந்தி நின்றாலும்யா!
 உதிர்வன் உடல்குத்து பாட்டுமானாது
 விரிவான் பாசுமாங்காலில் நிழஞ்சுவானாது

உறுத்தாலோ அன்பால் இறுங்கின் கலான்டாவோ!
 ஆன்டாவீன் பாதுமான் மட்டுமல்ல
 என் தொயங்களும் என்னான்றும்
 உள் ஆத்மாவில் கிழுமிடப்.

2016 O/L Batch
 மு/மு/கொலைப்பொது வினாக்களுக்காக மகா
 வினாக்கலையும்,

கண்ணர் அஞ்சலி

மண்மகி

1974

O3

O3

கண்ணகி

2025

O1

O1

அமர் : திருமதி. திருப்பதி மகேந்திரன்

எங்களிரான் ஒனியுட்ட வசூலியில் வளம் வளமிடுதல்
மாநாடுப் பல கல்வியாளர்கள் வழிநியாம் - சென்றெல்லீக்
சீர் வறட்சி சிறப்பு வே வாய்ந்த தாழை திருப்பதி
போன தூர் மாற்றுமிகுபா எனம் விட்டி

ஆகை தாங்கிருக்கீல் அம்மூலியாற்றி
யிரும். சே மற்றுமொரு வாழ்க்கைம்
உணர்ந்து உண்டா ஆர் அந்துமிகுகைம்
மின்மானமாபத் தோற்றும்தானாம் உ.அந்தாந்தாம்

உள்ளம் தோண்டாக்கம் கூட்டுறவுப்பும் நீர்க்காலமை
விட்டுள்ள அழுத்தானா கூட்டுத் தோண் விட்டி
ஈர்ப்பில் தலைநூல் வள்ளு விள்ளாகம் கேருந்து விட்டை
உள்ளம் கதுகிளிந்தமா உண நிலைக்கு

ஒன்றார் உதயாகவும் பிர் வறட்சி வழாகவும் இயும்பு என்னி
உள்ளம் தறுவுகின்று உள்ளம் விட்டு கீரி கான்து
வெற்றிகளுமில் தகம் மர்த்தும் வேறுதந்து விரைவிலிருப்பதில்
உத் துப்பா சாந்தியாடா கிழவாக சேஷ்டுகின்றோம்.

நினைவு வடிவ்
உதவுகள் கொடு விடுவதுடே காலம்
கோவில்பொருள்

கண்ணர் காணிக்கை

மகன்னில்

1974

03

03

விகைனில்

2025

01

01

அமர்ர : திருமதி.திருப்பதி மகேந்திரன்

பேருளைசொ பேரவெற்ற விளங்கின்ற
 போரூர் தீவிள் வழந்தின்மா போலோங்க
 பெறுமாதா பிரிச்த செப்டீ கேட்டு
 காங்கிர் நவீக்க புமாக்கி விட்டானோ

காலன் அவன் இன்மா அழைத்திட்டே
 ஓவைரிடு முழுள்ளூர் இன்னுடைய இறைவெல்லாம்
 தேஷம் காலீனாலீம் திருவுகு முகமதுகன
 நாடு நோறுகிள்ளோம் யமங்குப் பினாந்து கொண்டு

விதியென்ற எழுதி வின்னுகூட ஏழ அழைக்கும்
 கடுவி ஒகை வகும் கருத்தெறிக்க ஓடுடுவோம்
 திறவே மனதினில் தின்பத் துயரமாம்
 பார்போற்ற வாழ்ந்தானும் பாதியிலே செல்ல வேண்டும்

பார்வந்த பாமலோ பண்புமிக்க இன்னவேறு
 ஆதி சிவனாரீ ஆண்டவேறு எம் இறைவா
 ஏழ விட்டு பிரிச்த வழந்தாயின்
 ஆதீங்கவ உர்வாயில் இறைக் கலப்பாய்

தீவிள்கை
 அமர்ர மகன் உள்ளிய கால விளையாட்டுக் காலம்
 கோவில்பொறுத்து.

கண்ணிர் அவ்வலி

மன்றவில்
1974
03
03

விழுவில்
2025
01
01

அமர்ர.திருமதி. திருப்பதி மகேந்திரன்

விழுவிர் அவ்வலி

மன்றவு : 03.03.1974

விழுவு : 01.01.2025

மஹமதான் ஆற்றுமோ!
உன்னை பாந்து வாழ்ந்துமோ!
பால்வாத துயாயதல் முழ்க் கடக்கள்ரோம்
நல்வர்கள் மாவதில்லை ந் வாழ்வாய் எழுப்போ..!

கோவில்லூர் உ. நவார் குமார்கள்
2001 ONT Ranch

கண்ணிர் அவ்வலி

மன்றமகிழு
1974.03.03

கண்ணிந்கிழு
2025.01.01

அயாத்துவமட்டந் அன்னாரிள் கூத்ம சாந்திகாக
ஊறுவகைய பிராந்தியப்பதோடு அன்னாரிள்
குமிந்தினங்கு எங்கள் ஒழிந்த அதுதாயக்களை
வதிவித்துக் கொள்கள்ரோம்.

திரு.திருஷ்டு.தங்கராசா பூஷணி குழும்பத்தினர்
கோவில்போர்த்துவ.

அம் நாள் நினைவு மலர்

அமர்.மகேந்திரன் திருப்பதி

துயர் பக்ரதன்றோம்

அமர்.திருமதி.திருப்பதி மகேந்திரன்

மாற்று : 03.03.1974 உறிஞ்சு : 01.01.2025

மனத்தான் ஆறிடுமோ !
உள்ளை மறந்து வாழ்ந்துஇடுமோ !
வால்லாத துயரமதில் மூழ்கி திடக்கின்றோம்
நம்வார்கள் மழவதில்லை நீ அழ்வாய் எம் முடனே..!

2016 O/L Batch
மட./பட./கோவில்போர்ட் விவரங்கள் ம.வி

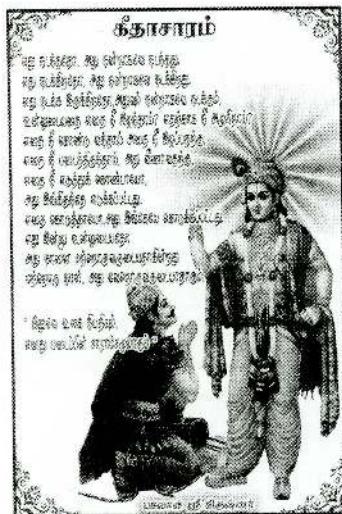
மரண அறிவித்தல்

மாற்று : 1974
03
03

உறிஞ்சு : 2025
01
01

அமர்.திருமதி.திருப்பதி மகேந்திரன்

நூலாம் திரும்பதி திரும்பதி திரும்பதி

வினாக்கல் பிரிவை, பால் வெள்ளையாற்று - 0772977543

வினாக்கல் பிரிவை,
பால் வெள்ளையாற்.
நூல் : 075 4641 505

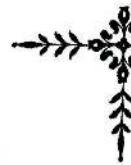

கும் செல்ல நன்றி மஹராஜ்

அரச்சிக்கிள்ளோம்

“என் நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்
உய்வில்லை செய் நன்றி கொன்றமர்கு”

எங்கள் அன்புத் தாயாரின் மரணச் செய்தி கேட்டு பொங்குதமிழ் கலாச்சார உணர்வு பொங்க புனிதம் துவங்க எங்கள் வீடு வந்து எங்களுடன் இணைந்து துக்கம் அனுட்டித்து எல்லாக் காரியங்களையும் இனிதாய் நிறைவேற்றி இரவு வேளைகளிலும் எம்முறைவ தனிக்க விடாது எம்முடன் கண்விழித்து எமக்கு ஆறுதல்வித்து உறவுகளாய், ஊரவராய், அயல்கிராமப் பற்றாளராய், நண்பர்களாய், நண்பிகளாய், இணைந்து நின்ற அன்பர்களே மற்றும் இல்லங்களுக்கு வந்து ஆறுதல் தெரிவித்து உணவு வழங்கி உபசரித்தவர்களுக்கும் தொலைபேசி உடனடாக எமக்கு இரங்கல் தெரிவித்த நல்லுள்ளங்களுக்கும் அன்பால் கணிந்து அகம் உருகி அனைவருக்கும் மனம் மகிழ்ந்து நன்றி மலர் தூவி அரச்சிக்கிள்ளோம்.

நன்றி

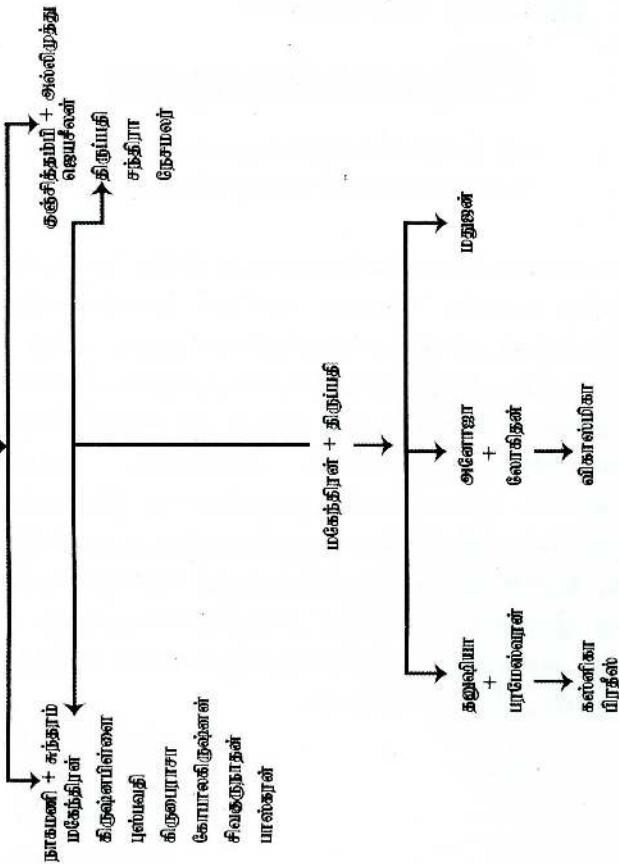
அன்பின்

குடும்பத்தினர்

துப்ப விருத்சம்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது. எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது. எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையது எதை கிழந்தாய்

எதற்காய் நீ அழகிறாய்? எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?

அதை நீ கிழப்பதற்கு. எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்.

அது வீணாவதற்கு.

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,

அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொடுத்தாயோ.

அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ,

அது நானை மற்றொருவருடையதாகிறது.

மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.

“அதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்”.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

விக்கி பிற்பாஸ்ட்டில் கோவில்போதீவு - 0772977543